

כל הגט פרק שלישי גיטין

כו.

עין משפט
גד מצוה

יא א ב מיי פ"ג מה' גירוסין הלכה ט סמך
עשין ג עוש"פ דה"ע ט'
קלג ע"פ ד'
ג ועו"פ מ"מ קיטן ס'
ס"י ט'
כ ד מ"י פ"ח מהלכות
אברהם ה"י ג' סמך
עשין עד עו"פ ט"ו מ"מ
סמך קטן ע"פ ד'
כא ה"י ט"ו ס"ה ו' סמך
שס עו"פ ט"ו ס"ה ט'
קיטן קט'

הא אמר תנו נותנים (כו') ואפ"ל לזמן מרובה. מימה מנח ליה למידק הא אמר תנו נותנין דלמא אפילו אמר תנו אין נותנין משום דחיישינן דאין זה הגט שנכתב לו אלא נפל מאחר ששמו כשמו והכי פירושו נמך עליהו ועדיין לא נתנו הוא אי לא הוה חיישינן לנמך היו מחזירים לה את הגט אפי' אינו שלה כיון דלניה נריכה אלא לרציה ואורי' דדייק מריקתה ועמלך ולא קמני שאני אומר כמובין היו ולא נתנן משמע דנמלך וזכור בו ואינו רוצה לגרשה עוד אבל אם היה רוצה היה מגרשה בנגט זה ולא חיישינן שמה מאחר נפל וזהו דאין גרסינן צפ"ק דצ"מ (דף י"ח). וכלל הספרים טעמה ונמלך כו' וא"מ ומנח ליה אפילו לזמן מרובה דלמא לאלתר דוקא כדפריך ר' זירא לקמן ור' זירא נמי אמאי פשוט לו מצרייתא דיחזיר ולאשה אפי' לזמן מרובה טפי ממתני' ואומר ר"י דדייק מדלצטריך ונמלך לאשמועינן דלמא אמר תנו נותנין ולא חיישינן לנגט אחר היינו אפילו לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא דאין חוששין לנגט אחר ור' זירא סבר דהא דקמני ונמלך אורחא דמילתא נקט דלפי שנמלך לא נתנו ולא לדקדק הא אמר תנו נותנין אבל מצרייתא דדייק שפיר דמוחזר אפי' לזמן מרובה דאי לאלתר פשיטא ועוד אורי' דדייק אפי' לזמן מרובה דמשמע ליה דומיא דשטרי חליה ומילוינן (שם דף כ"ג) דמיירי לזמן מרובה דעל כרחק התם לא צלצריך לאשמועינן דיחזיר אלא כשאינו ידוע אם חללה או מיאנה דצידוע שחללה או מיאנה פשיטא דיחזיר אפי' אינו שלה כיון דאין צריכה אלא לרציה וכיון דצדאני ידוע מיירי ע"י מה שנמלך לאלתר לא ידעין כלל שהוא שלה כיון דאינו ידוע שנכתב על שטר חללה מעולם ור' זירא לא מוקי לה דומיא דסיפא ומצרייתא דדייק שפיר דאפי' לזמן מרובה דזומן שהבעל מודה דמשמע דמודה שממנה נפל וכבר גירשה בו

מתני' ואם לאו פסול. שמה מאחר נפל ואין זה שלו: מלאו בחפיסה. כלי ויש סימן בכלי שהוא שלו: אם מכירו כשר. מילתא בנפשי נפשיה וכו' או קמני או שמכירו ואפי' מלאו בכל מקום כשר: גב' דייקוני. וזוהא כפ"מ. דא תהא למיקס ולהיות: משנת. ממנה בריא: לא יחזיר. לא לבעל ולא לאשה וכן שחזרו וכן כולם. ומדלתי טעמא צדאני אומר שמעתי מינה דאם אמר הבעל תנו לה שאני כתבתי לה נותנין ולא חיישינן לשמה אע"פ זה: במקום שהשירות מלויות. פסול שמה מעובדים ופנים אחרים נפל: ואפילו במקום שהשירות מלויות כו'. לאו רצה לקמני לא אלא הש"ס הוא דמסקר ואמר דהא דלוקי רבה במקום שהשירות מלויות והוא שהוחזקו שני אנשים בשם זה צדאנה העיר אבל אם לא הוחזקו מספיקא לא אמרינן דלמא איתנהו ולא ידעין או דלמא יש עיר אחרת ששמה כזו ויש בה אדם אחר ששמו זש אשתו כזה שחזרנו: דאי לא הימא הכי. דלא פסיל רצה אלא צמלויות והוחזקו קשיא דרבה ארביה: כי דינא דרב הוגא. שחזר שם לקיימו צ"ד וכמו כו' הנפק ונפל מזה והוא חזרנו ולא הוחזקו ויסק בן שמעון צדאנה העיר: חיישינן לנגט שוריי. ושמה לא זה הוא שנפל מזה: דסנן. צ"מ (כ): כל מעשה צ"ד. המולא שטר מקיים צ"ד דליכא למיחש לכתובין היו ונמלך עליהם שלא יתנן דלא עבד לקוימה שטרא לתם מלה לאחר שנמסר לידו דחייש שמה ימותו עדים: הכי זה יחזיר. ולא חיישינן לשמה אינו זה: כי דינא דרב הוגא. היו גריפין לו לדין ולהוראה וצאים שם וקפשיט רבה דיחזיר ש"מ משום דלא הוחזקו שני יוסף הוא ולשני שוריי לא חיישינן: כשמעטיה. דאמר תרמי צענין והכא לא הוה אלא חדא והחזירו לתובע: איכא דאמרי. האי כי כיתנא היכא דתרו כיתנא צבית

גליון הש"ס

גב' ואל' ר"ח לרבה.
יבמות דף ק"א ע"ב: שם
נפק דק ואבכה. ע"י
מ"מ פ"ב דלמא מ"מ
ד"ה אלו:

מוסף רש"י

דייקוני. וזוהא כפ"מ
מנח ונמלך דייקוי דא
מיק, וזל מיקס, דרבי
שכר מנח כמובין
ומסקרין דמי (ב"ח ג').
ושוברין פתעו שטר
(שם). דאישתכח כי
דינא דרב הוגא. מקיים
כהנפק והשליח המינח
אומר ממנו נפל (שם כ').
חוששין לשני שוריי.
אפי' ששוריי הודע לנו
אין זה שני יוסף בן שמעון
שמה שש שוריי אחרת שם
שם יוסף בן שמעון וזה
נכתב ומשלה אחר נפל
(שם כ'). כל מעשה צ"ד
הרי זה יחזיר. רבין
דלא הוחזקו שני יוסף בן
שמעון צבית אחר, וע"י
אחרת איהו ידועה לנו לא
חיישינן (שם).

תוספות ר"ד

שהרי כבר נמחל
שעברו שטר דנמחל
שעברו אבל לשיקרא
לא חיישינן עיין
בפרק האשה שנתאלמה:
מתני' המביא גט ואבד
ממנו אם מצאו לאלתר
כשר ואם לאו פסול מצאו
בחוסיפה או ברלוסקא
כשר. פי' השליח שהיה
מביא הגט נאבד ממנו
אם מצאו בארץ לאלתר
כשר ולא חיישינן שמא
מאחר נפל ואין זה
שלו דכיון שלאחר מצאו
ליכא למיחש ולקמן מפר'
כיצד הוי [לאלתר]: שלא
לאלתר פסול דאבכא
למימר מאחר נפל וגט
אחר הוא זה ואיקרי
מילתא שהיה שותחין
שוריי והשליח אין לו בו
טעויות עיין. ואם מצאו
בחוסיפה או ברלוסקא
שטרן כליו ומכיר
בטביעות עין אפי' שאינו
מכיר הגט כשר שמי היה
פשיט הגט הזה בין כליו
ובראי שלו הוא. או אם
מכירו כשר ואז או קמני
שאפי' שמצאו בארץ אם
מכירו שיש לו טעויות
עין כשר אי נמי יש לומר
האי פשיטא שאם מכיר
הגט בטביעות עין שכשר
הוא ומאי אתא לאשמועינן
אלא אם מכירן גרסי'
ואחרישה ורלוסקא קאי
וה"ק אם מכירן שהוא
שלו או כשר ואם לאו
פסול דשמא של אחר
הוא ואפי' שיש לו בתן
סימנן אסימנן או סמכין
אלא בטביעות עין.
ורמינהו מצא גיט נשים
ושחזרו עבדים דייחיקין
מתנה ושוכרים הרי לא
יחזיר שאני אומר כתובים
היו ונמלך עליהן שלא
ליתנן הא אמר תנו נותנים
דאפי' לזמן מרובה. פי'
דייקוי היא מתנת ש"מ
וימנה היא מתנת בריא
ואין חושש התנא אלא
שמה נמלך עליהן שלא
ליתנן הא אמר תנו וכי'
ולא אמרי' שמא אינו זה
ומאחר נפל ומתני' אמאי
חיישינן: אמר רבה לא
ק' כאן במקום שהשירות
מלויות כאן במקום
שאין השירות מלויות
פי' מתני' שמותיהן במקום
שהשירות מלויות ומשה'
איכא למיחש שמא מאחר
נפל ומתני' דהתם מיירי
במקום שאין השירות
מלויות ומשום הכי ליכא
למיחש שמא מאחר נפל.
ואפי' במקום שהשירות
מלויות והוא שהוחזקו
שני יוסף בן שמעון בעיר
אחר התם חיישינן שמא
מאחר נפל ולשם ההוא
יוסף בן שמעון איכתיב
גם שמות נשותיהן נמי
בחוקת שהן שוין אבל
סתמא לא חיישינן דלמא
איכרי שמותיהן שוין
ואפי' שהוא במקום
שהשירות מלויות כשר
והרב אומר אפי' שלא
בחוקת שמות נשותיהן
שוין והוא הוחזקו שני
יוסף בן שמעון (פסול).

מתני' המביא גט ואבד הימנו מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול מצאו בחפיסה או ברלוסקא אם מכירו כשר: גב' ורמינהו מצאו גיטי נשים ושחזרו עבדים דייחיקין מתנות ושוברין הרי זה לא יחזיר שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהן שלא ליתנן הא אמר תנו נותנין ואפי' לזמן מרובה אמר רבה לא קשיא: כאן במקום שהשירות מלויות ואפילו כאן במקום שאין השירות מלויות והוא שהוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת דאי לא יתנא הכי קשיא רבה אדרבה דההוא גיטא דאישתכח כי דינא דרב הוגא נהרא כתיב ביה בשוריי מתא דעל רכיס נהרא ואמר רב הוגא חוששין לשני שוריי ודאמר ליה רב הסדא לרבה פוק ועיין בה דלאורתא בעי לה מינך רב הוגא * נפק דק ואשכח דתנן * רב מעשה ב"ד הרי זה יחזיר והא כי דינא דרב הוגא דכמקום שהשירות מלויות דמי וקא פשיט יחזיר אלמא אי הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת אין ואי לא לא עבד רבה עובדא בההוא גיטא דאישתכח כי כיתנא בפומבדיתא כשמתיה איכא דאמרי בדוכתא היכא דתרו כיתנא ואף על גב דהוחזקו דלא שכיחן שיירתא ואיכא דאמרי בדוכתא דמוכני כיתנא והוא שלא הוחזקו ושכיחן שירות רבי זירא רמי מתני' אבריייתא ומשני תנן המביא גט ואבד הימנו אם מצאו לאלתר כשר ואם לאו פסול * ורמינהו מצאו גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה הא בזמן

ואי לאלתר דוקא איכא ראינו גט צדא דכלל ראינו גט צדא אין נפקותא צמה שנמלך לאלתר כדפירשנו וכיון שראינו צדא פשיטא דיחזיר אפילו אינו שלה ואפי' אין הבעל מודה אלא וזאי צדא ראינו הגט צדא וא"כ אפי' לזמן מרובה: **הא** אמר תנו נותנין. וא"מ ואמאי לא פריך אהך מתני' ליחוש שמה כתב ליתן בניסן כו' כדפריך אבריייתא דלקמן צפ"ק דצ"מ (דף י"ט). ואור"י דהא אמר תנו נותנין משמע שצא עכשיו לגרשה בנגט זה לפיכך ליכא למיחש מני דפירשתי לעיל דכלל גטינן שאין נותנין ציוס הכתיבה קלא אית להו ומקמי לקוחות אדעתייהו שפיר לומר לאשה אימתי רציה אימת מעא גיטא לידך אבל צדאיתא דקתני בזמן שהבעל מודה פירוש שממנה נפל וכבר גירשה בו נפיקותא צמה שנמלך לאלתר כדפירשנו וכיון שראינו צדא פשיטא דיחזיר אפילו אינו שלה ואפי' אין הבעל מודה אלא וזאי צדא ראינו הגט צדא וא"כ אפי' לזמן מרובה: **הא** אמר תנו נותנין. וא"מ ואמאי לא פריך אהך מתני' ליחוש שמה כתב ליתן בניסן כו' כדפריך אבריייתא דלקמן צפ"ק דצ"מ (דף י"ט). ואור"י דהא אמר תנו נותנין משמע שצא עכשיו לגרשה בנגט זה לפיכך ליכא למיחש מני דפירשתי לעיל דכלל גטינן שאין נותנין ציוס הכתיבה קלא אית להו ומקמי לקוחות אדעתייהו שפיר לומר לאשה אימתי רציה אימת מעא גיטא לידך אבל צדאיתא דקתני בזמן שהבעל מודה פירוש שממנה נפל וכבר גירשה בו נפיקותא צמה שנמלך לאלתר כדפירשנו וכיון שראינו צדא פשיטא דיחזיר אפילו אינו שלה ואפי' אין הבעל מודה אלא וזאי צדא ראינו הגט צדא וא"כ אפי' לזמן מרובה: **הא** אמר תנו נותנין. וא"מ ואמאי לא פריך אהך מתני' ליחוש שמה כתב ליתן בניסן כו' כדפריך אבריייתא דלקמן צפ"ק דצ"מ (דף י"ט). ואור"י דהא אמר תנו נותנין משמע שצא עכשיו לגרשה בנגט זה לפיכך ליכא למיחש מני דפירשתי לעיל דכלל גטינן שאין נותנין ציוס הכתיבה קלא אית להו ומקמי לקוחות אדעתייהו שפיר לומר לאשה אימתי רציה אימת מעא גיטא לידך אבל צדאיתא דקתני בזמן שהבעל מודה פירוש שממנה נפל וכבר גירשה בו

מתני'

ואם לאו פסול. שמה מאחר נפל ואין זה שלו: מלאו בחפיסה. כלי ויש סימן בכלי שהוא שלו: אם מכירו כשר. מילתא בנפשי נפשיה וכו' או קמני או שמכירו ואפי' מלאו בכל מקום כשר: גב' דייקוני. וזוהא כפ"מ. דא תהא למיקס ולהיות: משנת. ממנה בריא: לא יחזיר. לא לבעל ולא לאשה וכן שחזרו וכן כולם. ומדלתי טעמא צדאני אומר שמעתי מינה דאם אמר הבעל תנו לה שאני כתבתי לה נותנין ולא חיישינן לשמה אע"פ זה: במקום שהשירות מלויות. פסול שמה מעובדים ופנים אחרים נפל: ואפילו במקום שהשירות מלויות כו'. לאו רצה לקמני לא אלא הש"ס הוא דמסקר ואמר דהא דלוקי רבה במקום שהשירות מלויות והוא שהוחזקו שני אנשים בשם זה צדאנה העיר אבל אם לא הוחזקו מספיקא לא אמרינן דלמא איתנהו ולא ידעין או דלמא יש עיר אחרת ששמה כזו ויש בה אדם אחר ששמו זש אשתו כזה שחזרנו: דאי לא הימא הכי. דלא פסיל רצה אלא צמלויות והוחזקו קשיא דרבה ארביה: כי דינא דרב הוגא. שחזר שם לקיימו צ"ד וכמו כו' הנפק ונפל מזה והוא חזרנו ולא הוחזקו ויסק בן שמעון צדאנה העיר: חיישינן לנגט שוריי. ושמה לא זה הוא שנפל מזה: דסנן. צ"מ (כ): כל מעשה צ"ד. המולא שטר מקיים צ"ד דליכא למיחש לכתובין היו ונמלך עליהם שלא יתנן דלא עבד לקוימה שטרא לתם מלה לאחר שנמסר לידו דחייש שמה ימותו עדים: הכי זה יחזיר. ולא חיישינן לשמה אינו זה: כי דינא דרב הוגא. היו גריפין לו לדין ולהוראה וצאים שם וקפשיט רבה דיחזיר ש"מ משום דלא הוחזקו שני יוסף הוא ולשני שוריי לא חיישינן: כשמעטיה. דאמר תרמי צענין והכא לא הוה אלא חדא והחזירו לתובע: איכא דאמרי. האי כי כיתנא היכא דתרו כיתנא צבית

מי המשרה ששוריי שם פסול ואין שירות מלויות שם והחזירו ואפי' שהוחזקו שנים צדאנה העיר צדאנה העיר: ואיכא דאמרי היכא דמוכני כיתנא. צדאנה העיר: חיישינן לנגט שוריי. ושמה לא זה הוא שנפל מזה: דסנן. צ"מ (כ): כל מעשה צ"ד. המולא שטר מקיים צ"ד דליכא למיחש לכתובין היו ונמלך עליהם שלא יתנן דלא עבד לקוימה שטרא לתם מלה לאחר שנמסר לידו דחייש שמה ימותו עדים: הכי זה יחזיר. ולא חיישינן לשמה אינו זה: כי דינא דרב הוגא. היו גריפין לו לדין ולהוראה וצאים שם וקפשיט רבה דיחזיר ש"מ משום דלא הוחזקו שני יוסף הוא ולשני שוריי לא חיישינן: כשמעטיה. דאמר תרמי צענין והכא לא הוה אלא חדא והחזירו לתובע: איכא דאמרי. האי כי כיתנא היכא דתרו כיתנא צבית מי המשרה ששוריי שם פסול ואין שירות מלויות שם והחזירו ואפי' שהוחזקו שנים צדאנה העיר צדאנה העיר: ואיכא דאמרי היכא דמוכני כיתנא. צדאנה העיר: חיישינן לנגט שוריי. ושמה לא זה הוא שנפל מזה: דסנן. צ"מ (כ): כל מעשה צ"ד. המולא שטר מקיים צ"ד דליכא למיחש לכתובין היו ונמלך עליהם שלא יתנן דלא עבד לקוימה שטרא לתם מלה לאחר שנמסר לידו דחייש שמה ימותו עדים: הכי זה יחזיר. ולא חיישינן לשמה אינו זה: כי דינא דרב הוגא. היו גריפין לו לדין ולהוראה וצאים שם וקפשיט רבה דיחזיר ש"מ משום דלא הוחזקו שני יוסף הוא ולשני שוריי לא חיישינן: כשמעטיה. דאמר תרמי צענין והכא לא הוה אלא חדא והחזירו לתובע: איכא דאמרי. האי כי כיתנא היכא דתרו כיתנא צבית

מתני'

ואם לאו פסול. שמה מאחר נפל ואין זה שלו: מלאו בחפיסה. כלי ויש סימן בכלי שהוא שלו: אם מכירו כשר. מילתא בנפשי נפשיה וכו' או קמני או שמכירו ואפי' מלאו בכל מקום כשר: גב' דייקוני. וזוהא כפ"מ. דא תהא למיקס ולהיות: משנת. ממנה בריא: לא יחזיר. לא לבעל ולא לאשה וכן שחזרו וכן כולם. ומדלתי טעמא צדאני אומר שמעתי מינה דאם אמר הבעל תנו לה שאני כתבתי לה נותנין ולא חיישינן לשמה אע"פ זה: במקום שהשירות מלויות. פסול שמה מעובדים ופנים אחרים נפל: ואפילו במקום שהשירות מלויות כו'. לאו רצה לקמני לא אלא הש"ס הוא דמסקר ואמר דהא דלוקי רבה במקום שהשירות מלויות והוא שהוחזקו שני אנשים בשם זה צדאנה העיר אבל אם לא הוחזקו מספיקא לא אמרינן דלמא איתנהו ולא ידעין או דלמא יש עיר אחרת ששמה כזו ויש בה אדם אחר ששמו זש אשתו כזה שחזרנו: דאי לא הימא הכי. דלא פסיל רצה אלא צמלויות והוחזקו קשיא דרבה ארביה: כי דינא דרב הוגא. שחזר שם לקיימו צ"ד וכמו כו' הנפק ונפל מזה והוא חזרנו ולא הוחזקו ויסק בן שמעון צדאנה העיר: חיישינן לנגט שוריי. ושמה לא זה הוא שנפל מזה: דסנן. צ"מ (כ): כל מעשה צ"ד. המולא שטר מקיים צ"ד דליכא למיחש לכתובין היו ונמלך עליהם שלא יתנן דלא עבד לקוימה שטרא לתם מלה לאחר שנמסר לידו דחייש שמה ימותו עדים: הכי זה יחזיר. ולא חיישינן לשמה אינו זה: כי דינא דרב הוגא. היו גריפין לו לדין ולהוראה וצאים שם וקפשיט רבה דיחזיר ש"מ משום דלא הוחזקו שני יוסף הוא ולשני שוריי לא חיישינן: כשמעטיה. דאמר תרמי צענין והכא לא הוה אלא חדא והחזירו לתובע: איכא דאמרי. האי כי כיתנא היכא דתרו כיתנא צבית מי המשרה ששוריי שם פסול ואין שירות מלויות שם והחזירו ואפי' שהוחזקו שנים צדאנה העיר צדאנה העיר: ואיכא דאמרי היכא דמוכני כיתנא. צדאנה העיר: חיישינן לנגט שוריי. ושמה לא זה הוא שנפל מזה: דסנן. צ"מ (כ): כל מעשה צ"ד. המולא שטר מקיים צ"ד דליכא למיחש לכתובין היו ונמלך עליהם שלא יתנן דלא עבד לקוימה שטרא לתם מלה לאחר שנמסר לידו דחייש שמה ימותו עדים: הכי זה יחזיר. ולא חיישינן לשמה אינו זה: כי דינא דרב הוגא. היו גריפין לו לדין ולהוראה וצאים שם וקפשיט רבה דיחזיר ש"מ משום דלא הוחזקו שני יוסף הוא ולשני שוריי לא חיישינן: כשמעטיה. דאמר תרמי צענין והכא לא הוה אלא חדא והחזירו לתובע: איכא דאמרי. האי כי כיתנא היכא דתרו כיתנא צבית